

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Filipa Dienstbiera, soudce Tomáše Langáška a soudkyně Veroniky Juříčkové v právní věci žalobce: **Ing. arch. J. P.**, zastoupeného JUDr. Janem Tlapákem, advokátem, sídlem Na Příkopě 853/12, Praha 1, proti žalovanému: **Magistrát města Brna**, sídlem Dominikánské nám. 1, Brno, **za účasti: J. K.**, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 11. 2019, sp. zn. OUSR/MMB/0433456/2019/2, č. j. MMB/0440808/ 2019, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 25. 11. 2021, č. j. 62 A 2/2020-97,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost žalobce **se zamítá.**
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.
- IV. Osoba zúčastněná na řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Žalobce brojí proti dodatečnému povolení stavby opěrné zdi, o které požádala osoba zúčastněná na řízení. Žalobci přitom bylo v jiném řízení nařízeno odstranit opěrnou zeď, která se nachází na jeho pozemcích.

[2] Úřad městské části Brno – Královo Pole (dále jen „stavební úřad“) rozhodnutím ze dne 23. 8. 2019 vyhověl žádosti osoby zúčastněné na řízení a podle § 129 odst. 2 a 3 zákona č. 183/2006 Sb., stavební zákon, dodatečně povolil stavbu opěrné zdi na pozemcích

p. č. XD, XF a XA (tyto i všechny ostatní v k. ú. K. P.), které tato osoba vlastní, a zároveň stanovil podmínky pro dokončení této stavby. V rozhodnutí vyložil, že předmětem řízení bylo dodatečné povolení již částečně zhotovené opěrné zdi, kterou popsal takto: „*Opěrná zeď realizovaná v horní části pozemku je v délce 18,5 m, poté navazuje kolmé zalomení 3,5 m. Spodní část opěrné zdi, která není provedena, a naváže na již realizovaný úsek opěrné zdi v horní části pozemku, bude v délce 16 m*“. Ke zdi budou zároveň dobudována i opěrná žebra. K námitce žalobce, že na dodatečně povolovanou stavbu navazuje opěrná zeď na žalobcových pozemcích p. č. XE a XB, stavební úřad uvedl, že tato opěrná zeď byla předmětem jiného řízení, v němž bylo žalobci pravomocně nařízeno ji odstranit.

[3] Žalovaný rozhodnutím ze dne 4. 11. 2019 změnil rozhodnutí žalovaného tak, že k výčtu pozemků doplnil pozemek p. č. XC, který rovněž vlastní osoba zúčastněná na řízení. Z projektové dokumentace totiž zjistil, že na tomto pozemku se má nacházet jedno z nově budovaných opěrných žeber. Dne 9. 4. 2020 vydal žalovaný opravné rozhodnutí, kterým doplnil výrokovou část svého rozhodnutí tak, že ve zbytku se rozhodnutí stavebního úřadu potvrzuje. Žalobce se bránil žalobou proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 11. 2019.

[4] Krajský soud v Brně rozsudkem označeným v záhlaví tuto žalobu zamítl. Podle krajského soudu sice bylo rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 11. 2019 formálně neúplné, neboť v něm nebylo výslovně vyjádřeno, že se ve zbytku rozhodnutí stavebního úřadu potvrzuje, ale přesto je výroková část rozhodnutí dostatečně určitá a srozumitelná. Doplněním pozemku p. č. XB nedošlo k rozšíření povolované stavby, ale pouze k úpravě výroku tak, aby byl popis stavby v něm obsažený v souladu s projektovou dokumentací. Šlo pouze o formulační změnu, avšak povolovaná stavba zůstala totožná a byla jednoznačně identifikovaná projektovou dokumentací.

[5] Dále krajský soud uvedl, že dodatečně povolovaná stavba se nachází na pozemcích ve vlastnictví osoby zúčastněné na řízení. Žalobcem uváděná opěrná zeď, která se nachází na jeho pozemcích p. č. XE a XB, nebyla předmětem nynějšího řízení o dodatečném povolení stavby, navíc již bylo pravomocně rozhodnuto, že stěžovatel je povinen tuto zeď odstranit. Argumentace stěžovatele týkající se této opěrné zdi a důkazy navržené v této souvislosti se tak mívají s předmětem řízení. Námitky diskriminačního postupu stavebního úřadu při dodatečném povolování staveb a neodborného provedení stavby byly vzneseny po lhůtě k podání žaloby a žalobních bodů, a tudíž opožděně.

II. Kasační stížnost a průběh řízení o ní

[6] Proti rozsudku podal žalobce (stěžovatel) kasační stížnost.

[7] Stěžovatel namítá, že krajský soud nesprávně posoudil právní otázku, zda je součástí dodatečně povolované stavby také „*kolmé 3,5 m zalomení*“. Stavební úřad nezahrnul tento „*opěrný pilíř*“, který se nachází na hranicích pozemků stěžovatele a osoby zúčastněné na řízení a který podle stěžovatele postavila osoba zúčastněná na řízení, do dodatečného povolení stavby a stanovil povinnost vybudovat nový opěrný pilíř dle projektové dokumentace. Správní orgány ani krajský soud se ale nevypořádaly s tím, že v místě se již „*technologicky navazující pilíř*“ nachází, ani s otázkou, kdo ho postavil.

[8] Stěžovatel se ohrazuje proti závěru krajského soudu, že projektová dokumentace dostatečně identifikuje dodatečně povolovanou stavbu. Jak plyne z protokolu z místního

pokračování

šetření dne 11. 5. 2018, stěžovatel namítal rozpor dokumentace s reálným provedením stavby a upozorňoval na to „že hraniční pilíř nestavěl“. Původní projektová dokumentace není ve spise založena. Při místním šetření dne 11. 5. 2018 navíc stavební úřad neumožnil stěžovateli vstup na pozemek osoby zúčastněné na řízení, a neumožnil tak stěžovateli prokázat, že dodatečně povolovaná stavba „*technologicky souvisí ... s hraničním kolmým pilířem*“. Důkazy o technologické provázanosti staveb a o tom, že osoba zúčastněná na řízení prováděla i práce týkající se kolmého pilíře, nicméně stěžovatel předložil i v doplnění žaloby. V rozhodnutí stavebního úřadu se navíc zmiňuje „*kolmé zalomení 3,5 m*“, z čehož je zřejmé, že osoba zúčastněná na řízení žádala také o povolení kolmého hraničního pilíře. Mezi slovním popisem stavby a projektovou dokumentací je tak rozpor, úvahy správních orgánů nemají dostatečnou oporu ve spise a jejich rozhodnutí jsou nepřezkoumatelná.

[9] Dále stěžovatel namítá neodborné provedení stavby. Poukazuje i na neúplnost správního spisu, v němž se nenachází část o odstranění stavby prokazující, že součástí stavby je i kolmý opěrný pilíř. Bez zahájení řízení o odstranění stavby ji přitom nelze dodatečně povolit. Podle stěžovatele chybí část spisu proto, aby nemohlo být zjištěno, že hraniční pilíř je součástí dodatečně povolované opěrné zdi a že osoba zúčastněná na řízení o jeho povolení sama žádala. Dodatečně povolovaná stavba je popsána odlišně od stavby specifikované v oznámení o zahájení řízení o odstranění stavby. Dále nebylo přihlédnuto ke geometrickému zaměření ze dne 22. 10. 2015, kde je zachycen „*opěrný pilíř na pozemku zúčastněné osoby*“. Podle stěžovatele tak se spisem mohlo být manipulováno.

[10] Podle stěžovatele se správní orgány měly zabývat kolmým opěrným pilířem jako součástí dodatečně povolované opěrné zdi. Měly se tudíž zabývat i tím, na jakých pozemcích stojí, a za tím účelem nechat provést jeho zaměření. Bez toho jsou jejich rozhodnutí „*neurčitá a nesrozumitelná*“. Kvůli tomu byl žalovaný nucen změnit rozhodnutí správního orgánu a doplnit pozemek p. č. XC.

[11] Konečně stěžovatel uvádí, že zde existuje na jedné straně žádost osoby zúčastněné na řízení o dodatečné povolení stavby včetně hraničního pilíře, na druhé straně rozhodnutí správních orgánů o povinnosti stěžovatele tento hraniční pilíř odstranit. Vydaná rozhodnutí podle stěžovatele svědčí o nejednotném rozhodování ve věcech dodatečného povolování staveb. Nedostatky ve zjištění, kdo stavěl kolmý hraniční pilíř a na jakých pozemcích se nachází, jsou v rozporu se základními zásadami správního řízení a zásadou materiální pravdy.

[12] Žalovaný ve vyjádření toliko odkázal na vypořádání námitek provedené krajským soudem a navrhl kasační stížnost zamítnout. Osoba zúčastněná na řízení nevyužila možnosti se ke kasační stížnosti vyjádřit.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[13] Nejvyšší správní soud při posuzování kasační stížnosti hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení, přičemž dospěl k závěru, že stížnost má požadované náležitosti, byla podána včas a osobou oprávněnou, a je tedy projednatelná.

[14] Poté přezkoumal napadený rozsudek krajského soudu v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů, ověřil při tom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami,

k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti [§ 109 odst. 3 a 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)], a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

[15] Jádrem stěžovatelovy argumentace vychází z nesprávného chápání toho, co bylo předmětem nynějšího řízení před správními orgány. V posuzované věci správní orgány vyhověly žádosti osoby zúčastněné na řízení a dodatečně povolily opěrnou zeď jako rozestavěnou stavbu. Podle rozhodnutí o dodatečném povolení má být opěrná zeď prodloužena a mají k ní být vybudována opěrná žebra. Jedno z nich má stát na okraji pozemků p. č. XF a XC, které vlastní osoba zúčastněná na řízení, a to při hranici se stěžovatelovými pozemky p. č. XE a XB. Na nich se v uvedeném místě nachází rovněž opěrná zeď, kterou správní orgány v jiném řízení nařídily stěžovateli odstranit.

[16] O opěrné zdi, která se nachází na stěžovatelových pozemcích p. č. XE a XB, tedy již bylo rozhodnuto, a to tak, že stěžovateli bylo nařídáno ji odstranit. Stěžovatel nyní tuto zeď (či její část) označuje za hraniční pilíř či kolmé zalomení. Rozhodnutí správních orgánů vydaná v nynějším řízení se ale této zdi netýkaly a s ohledem na to, že již bylo pravomocně nařídáno odstranění této stavby, ani týkat nemohly. V nynějším řízení tak již nebyl důvod zabývat se tím, kdo tuto zeď stavěl nebo nakolik je provázána s opěrnou zdí osoby zúčastněné na řízení, neboť by to na povinnosti stěžovatele ji odstranit nemohlo nic změnit. Ostatně již správní orgány a po nich krajský soud ve svých rozhodnutích jasně vyložily, že zeď na pozemcích stěžovatele nebyla předmětem nynějšího řízení. Identifikování této zdi a určení stěžovatele jako osoby povinné k jejímu odstranění bylo předmětem tehdejšího řízení o odstranění stavby; žádný úkon v nynějším řízení by na tom nemohl nic změnit (a to ani místní šetření či zaměření stavby, které stěžovatel požaduje či na jejichž nedostatky poukazuje).

[17] Ani osoba zúčastněná na řízení nikdy nežádala o dodatečné povolení zdi nacházející se na stěžovatelových pozemcích p. č. XE a XB. Stěžovatel poukazuje na to, že rozhodnutí správních orgánů se zmiňují o kolmém zalomení 3,5 m. Z celkového popisu dodatečně povolované stavby i projektové dokumentace je však zřejmé, že zalomení se nachází uprostřed zdi na pozemcích osoby zúčastněné na řízení, a nikoliv při hranici s pozemky stěžovatele, či dokonce na těchto pozemcích.

[18] Stručně vyjádřeno tedy podle rozhodnutí vydaných v jiném řízení musí stěžovatel opěrnou zeď na svých pozemcích odstranit, zatímco osobě zúčastněné na řízení byla dodatečně povolena stavba opěrné zdi včetně vybudování opěrného žebra při hranicích se stěžovatelovými pozemky. Opěrné žebro je novou částí stavby a nijak nesouvisí s povinností stěžovatele odstranit vlastní opěrnou zeď. Tyto úvahy správních orgánů i krajského soudu mají dostatečnou oporu ve spise a stěžovatel nepředložil nic, co by zpochybňovalo jejich správnost.

[19] Jde-li o výhrady k formulaci rozhodnutí žalovaného, nejsou ani ty opodstatněné. Žalovaný změnil prvostupňové rozhodnutí tak, že do výčtu pozemků, na nichž se nachází dodatečně povolovaná opěrná stěna, přidal i pozemek p. č. XC ve vlastnictví osoby zúčastněné na řízení. K této změně přistoupil proto, že na uvedeném pozemku se bude nacházet nově vybudované opěrné žebro. Změna rozhodnutí tedy byla opodstatněná a byla srozumitelně odůvodněná. Stěžovatel měl příležitost se seznámit s projektovou dokumentací, na níž je dotčené žebro vyznačeno, již v řízení před stavebním úřadem, a měl možnost v této souvislosti uplatnit veškeré námitky. Je pravda, že žalovaný ve výrokové části svého rozhodnutí původně uvedl pouze to, že mění rozhodnutí stavebního úřadu již

pokračování

zmíněným rozšířením výčtu pozemků, aniž výslovně nevyjádřil, že ve zbytku toto rozhodnutí potvrzuje, jak to vyžaduje § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. Šlo ale o pouhou chybu v psaní, obsah a smysl rozhodnutí žalovaného byl od počátku zřetelný. Nadto žalovaný opravným rozhodnutím chybějící část výroku doplnil.

[20] Konečně stěžovatel namítá, že stavba byla neodborně provedena a že správní orgány bezdůvodně přistupují k dodatečnému povolování staveb odlišně. Obě námitky nicméně vyhodnotil krajský soud jako opožděné a stěžovatel v kasační stížnosti nevysvětlil, v čem spatřuje nesprávnost této úvahy krajského soudu. Přesto považuje Nejvyšší správní soud v souvislosti s námitkou nerovného zacházení za vhodné uvést, že podle rozhodnutí, jímž bylo stěžovateli nařízeno odstranění stavby opěrné zdi na jeho pozemcích, stěžovatel nedoložil včas podklady potřebné k dodatečnému povolení této stavby. Odlišný výsledek řízení o dodatečném povolení stavby u osoby zúčastněné na řízení je odrazem její odlišné procesní aktivity a z toho plynoucího odlišného procesního stavu. Jde tedy o objektivně odůvodněné odlišnosti, a nikoliv o projev nejednotnosti, libovůle, nebo dokonce diskriminace v rozhodování správních orgánů.

IV. Závěr a náklady řízení

[21] Stěžovatel se svými námitkami neuspěl. Jelikož Nejvyšší správní soud neshledal důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí krajského soudu ani z úřední povinnosti (§ 109 odst. 4 s. ř. s.), zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

[22] O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1, 7 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti. Žalovaný měl ve věci úspěch, podle obsahu spisu mu však žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, proto soud rozhodl, že se mu náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti nepřiznává. Osoba zúčastněná na řízení má podle § 60 odst. 5 s. ř. s. právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti uložené soudem. Žádné takové náklady osobě zúčastněné na řízení nevznikly, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. dubna 2023

JUDr. Filip Dienstbier, Ph.D.
předseda senátu